

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/839/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614202361
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614202361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobkyne M. W., B. N. M., C. XXXX/XX, proti žalovanému K. W., B. N. M., C. XXXX/XX, o zaplatenie 4 750 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 9C/25/2014-50 z 28.5.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) vyslovil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 4 750 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 31.1.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 285 eur, všetko v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti, čo do výšky úroku z omeškania návrh zamietol.

V odôvodnení uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou domáhala, ako ju odôvodnila, poukázal na to, že v súčasnej dobe je vedené konanie vo veci zrušenia vecného bremena, v ktorom žalovaný potvrdil, že peniaze, ktoré jej dlží vyplatí, a že žalovaný je poberateľom príspevku na bývanie.

Poukázal na výpoveď žalobkyne na pojednávaní, ktorá uviedla, že nehnuteľnosť, ktorej sa návrh týka odkúpila od svojich rodičov v novembri 2004, kedy priamo v kúpnej zmluve bolo zriadené právo vecného bremena - užívania nehnuteľnosti jej rodičmi a žalovaným, že v tom čase bolo už jej manželstvo so žalovaným rozvedené, že do konca roku 2007 žalovaný prispieval na domácnosť sumou 6 000,- až 7 000,- Sk mesačne a následne kvôli problémom medzi nimi na domácnosť prestal prispievať. Uviedla, že od 1.1.2009 je žalovaný nezamestnaný, a že v uvedenom roku sa dohodli, že na domácnosť bude prispievať sumou 100,- eur mesačne, že v tejto sume je zahrnutá čiastočná úhrada poplatkov za plyn, vodu a elektrinu, nákup hygienických potrieb, upratovanie spoločne užívaných priestorov. Poukázala na to, že dom okrem nich dvoch užíva aj ich už dospelý syn a do decembra 2013 dom užívala aj ich už dospelá dcéra a do konca roku 2011 aj jej matka, že žalovaný je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, v ktorej je zahrnutý aj príspevok na bývanie a privyrába si chovom psov, a tiež iným spôsobom.

Uviedol, že žalovaný s návrhom nesúhlasil, že rodinný dom bol kúpený z finančných prostriedkov získaných predajom ich spoločného domu, že po presťahovaní sa do domu robil v ňom úpravy, čím zvýšil hodnotu domu, že so žalobkyňou sú rozvedení 13 rokov, žijú stále v jednej domácnosti. Potvrdil, že v roku 2009 sľúbil prispievať na domácnosť sumou 100 eur mesačne napriek tomu, že bol nezamestnaný, že v dome užíva jednu izbu na poschodí, spoločne so žalobkyňou užíva kuchyňu, sociálne zariadenie, garáž neužíva, že chová len jedného vlastného psa, občas má nejakého psa na výcvik, psov nechová za účelom predaja. Potvrdil, že kým bol zamestnaný prispieval na domácnosť tak, že žalobkyni dával svoju mzdu. Hygienické potreby a čistiace prostriedky si zakupuje sám, taktiež si sám varí. Príspevok

na bývanie využíva na údržbu a drobné opravy domu. Od roku 2009 prispieval na domácnosť, nevie sa však vyjadriť v akej celkovej sume.

Poukázal na vykonané dokazovanie, vylúčením účastníkov konania a listinnými dôkazmi, a že zistil skutkový stav podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. 5 katastrálne územie Spišská Nová Ves je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou v podiele 1/2 nehnuteľností - rodinného domu súpisné číslo 2002 a parcel č. 6616/1 - zastavané plochy a nádvoria a č. 6617 - záhrady, že podielovou spoluvlastníčkou je na základe kúpnej zmluvy so zriadením vecného bremena z roku 2004, ktorou bolo k nehnuteľnosti zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve žalovaného bývať v dome súpisné číslo 2002 a užívať nehnuteľnosti spôsobom bežným a obvyklým až do jeho smrti a povinnosti vlastníkov nehnuteľnosti toto právo trpieť. Z rozsudku sp. zn. 10C/45/2011-129 z 18.7.2012 zistil, že vyššie uvedené vecné bremeno spočívajúce v práve žalovaného bývať v dome súpisné číslo 2002 a užívať nehnuteľnosti spôsobom bežným a obvyklým až do jeho smrti a povinnosti vlastníkov nehnuteľnosti toto právo trpieť, bolo zrušené a žalobkyňa bola uložená povinnosť vyplatiť žalovanému titulom náhrady za zrušené vecné bremeno sumu 16 650 eur, že uvedený rozsudok nie je právoplatný, proti ktorému podal odvolanie žalovaný, o ktorom doposiaľ nie je rozhodnuté.

Uviedol, že zo zhodných tvrdení účastníkov konania mal preukázané, že žalovaný užíva v predmetnej nehnuteľnosti jednu izbu, spoločné priestory a záhradu, že do roku 2007 prispieval pravidelne na domácnosť, od uvedeného roku prispieva nepravidelne, že v roku 2009 došlo medzi účastníkmi k dohode, v zmysle ktorej má žalovaný prispievať na chod domácnosti sumou 100 eur mesačne. Uviedol, že skutočnosť, že žalovaný si je vedomý povinnosti prispievať na domácnosť je zrejماً aj z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 10C/45/2011-129 z 18.7.2012, ako aj odvolania žalovaného proti tomuto rozsudku. Z písomných výziev predložených žalobkyňou zistil, že žalovaný za obdobie od 1.1.2009 do 31.8.2010 prispieval na domácnosť sumou 17 eur (zasielal 100 eur mesačne z toho 83 eur ako výživné pre syna) t.j. za uvedené obdobie prispel sumou 340 eur (20 mesiacov po 17 eur), v roku 2011 prispel celkovo sumou 450 eur a v roku 2012 sumou 160 eur. Z platobných dokladov SIPO zistil, že v roku 2009 žalobkyňou za energie bola uhradená suma 2 596,17 eur, v roku 2010 suma 2 476,65 eur, v roku 2011 suma 2 895,39 eur, v roku 2012 suma 3 375,13 eur, v roku 2013 suma 2 616,53 eur a v mesiaci január 2014 suma 426,62 eur a zo správy Mestského úradu Spišská Nová Ves zistil, že k trvalému pobytu na adrese Spišská Nová Ves od 1.1.2009 je prihlásených celkovo päť osôb t.j. účastníci tohto konania, ich už dospelé deti a matka žalobkyne, že matka žalobkyne neužíva nehnuteľnosť od roku 2012, dcéra účastníkov túto neužíva od konca roku 2013. Uviedol, že žalovaný je od 1.1.2009 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a jeho evidencia trvá a od 1.11.2009 je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, v súčasnej dobe vo výške 18,30 eur mesačne. Citoval § 51 a §517 ods.2 OZ a uzavrel, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala od žalovaného zaplata istiny 4 750 eur titulom bezdôvodného obohatenia, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že jej nárok je dôvodný, nie však titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ale titulom plnenia zmluvnej povinnosti a uviedol, že právne posúdenie veci je výlučne vecou súdu, ktorý je viazaný skutkovými dôvodmi popísanými v žalobe. Dokazovaním mal preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo začiatkom roka 2009 k uzavretiu ústnej zmluvy, ktorou sa žalovaný zaviazal prispievať na chod domácnosti sumou 100 eur mesačne a má za to, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva, ktorá nie je osobitne upravená v zákone, pričom účastníci si dohodli zmluvné podmienky, že nepomenovaná zmluva, ktorá je uzatvorená v súlade s právom, má pre obe strany rovnakú záväznosť ako zákon a preto jej porušenie má za následok vznik právnej zodpovednosti. Uviedol, že skutočnosť, že žalovaný má právo doživotne predmetné nehnuteľnosti užívať, ho nezbavuje povinnosti prispievať na chod domácnosti, že z vyjadrení žalovaného je zrejme, že on sám si je vedomý tejto povinnosti, keď uviedol, že žalobkyňa je ochotná zaplatiť sumu 4 500,- eur. Podotkol, že vyjadrenia žalovaného ohľadom financií, za ktoré boli nadobudnuté nehnuteľnosti a skutočnosti, že má vykonávať opravy a údržbu nehnuteľnosti, ktorými došlo k ich zhodnoteniu, nie je predmetom tohto konania a nebolo preukázané, aby tieto skutočnosti boli predmetom dohody medzi účastníkmi konania. Pri určovaní výšky požadovaného plnenia, vychádzal z toho, že na základe dohody medzi účastníkmi žalovaný mal prispievať sumou 100 eur mesačne, že za obdobie od 1.1.2009 do 31.1.2014 ide o sumu 6 100 eur (12 mesiacov krát 100 eur krát 5 rokov plus 100 eur za január 2014), že dokazovaním bolo preukázané, že za uvedené obdobie prispel celkove sumou 950 eur (od 1.1.2009 do 31.8.2010 suma 340 eur plus za rok 2011 suma 450 eur plus za rok 2012 suma 160 eur), že žalobkyňa sa návrhom domáhala zaplata sumy 4 750 eur. Poukázal na § 153 ods.2 O.s.p., a vzhľadom na uvedené návrhu žalobkyne pokiaľ sa týka žalovanej istiny v celom rozsahu vyhovel. K tvrdeniu žalovaného, že za požadované obdobie prispel na chod domácnosti vyššou sumou než uviedla

žalobkyňa je potrebné uviesť, že toto tvrdenie v konaní preukázané nebolo, že žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia nepredložil, ani nenavrhol žiaden dôkaz. Uviedol, že úroky z omeškania boli žalobkyni priznané v zmysle citovaného § 517 ods. 2 OZ s poukazom na vládne nariadenie č. 87/1995 Z. z. platné v čase omeškania žalovaného bol žalobkyni priznaný úrok z omeškania vo výške 5,25 % a v prevyšujúcej časti, čo do výšky požadovaného úroku z omeškania návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.3 O.s.p., a priznal žalobkyni trovy konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 285 eur. O zročnosti rozhodol podľa § 160 ods.1 O.s.p. a žalovanému určil na splnenie povinnosti dlhšiu 6 - mesačnú lehotu od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie napadol včas a vo všetkých výrokoch odvolaním žalovaný z dôvodov, ktoré výslovne neuviedol, ale z obsahu ich možno podradiť k § 205 ods.2 písm. c), d) O. s. p., ktoré odôvodnil tým, že má za to, že so žalobkyňou sa v roku 2009 dohodol, že bude prispievať na výdaje súvisiace s nákladmi na dom mesačne sumou 100 eur, že tento základný záver súdu nie je v súlade s vykonaným dokazovaním lebo niekedy v januári 2009, teda v čase, kedy bol ešte zamestnaný (bol PN), bývalej manželke prisľúbil (nedohodli sa), že bude na domácnosť prispievať mesačne sumou 100 eur, pretože logicky predpokladal, že sa v krátkej dobe zamestná a teda nebude žiaden problém touto sumou prispievať na výdavky spojené s domom, že v tom čase, teda v r. 2009, si vôbec nevedel predstaviť, že by mohol byť nezamestnaný, keďže celý život bol zamestnaný. Ďalej si nevedel predstaviť, že človek, ktorý nemá ešte ani 50 rokov sa na Spiši nemá šancu zamestnať. Uviedol, že poberá iba dávku v hmotnej núdzi 117,40 eur mesačne od 1.5.2014 - doteraz poberal túto dávku vo výške 118 eur. Tvrdí, že v roku 2009 nešlo o dohodu v zmysle dvojstranného aktu, ale išlo o jednostranný prisľub z jeho strany, ktorý bol daný za iného skutkového stavu, teda za stavu, kedy mal riadny príjem s tým, že logicky takýto príjem bude mať aj v budúcnosti, že aj z prevedeného dokazovania je zrejmé, že dovtedy, teda do roku 2009 prispieval na výdavky mesačne sumami, ktoré popísala samotná žalobkyňa a nikdy v tejto oblasti nebol problém. Uviedol, že súd sa vôbec nezaoberal ďalšou okolnosťou a to, že žalobkyňa je iba spoluvlastníčkou domu a príslušenstva a druhou spoluvlastníčkou je jeho dcéra V., že ďalej sa nezaoberal okolnosťou, že v dome je nahlásených na bývanie celkovo 5 osôb, teda účastníci konania, už dospelé deti a matka žalobkyne, že realita je však taká, že v dome bývajú nielen účastníci, ale aj dcéra V. (spoluvlastníčka), syn Z. s družkou, a matka žalobkyne v dome nebýva. Považoval za potrebné zdôrazniť, že všetci bývajúci v tomto dome sú zamestnaní s riadnym príjmom a súd mal podľa jeho názoru zobjektívizovať možnosti prispievania na výdavky súvisiace s chodom spoločného bývania. Tvrdí, že je nelogické, keď žalobkyňa požaduje odo neho príspevok vo výške 100 eur, teda skoro polovicu výdavkov súvisiacich s chodom spoločného bývania, pričom ďalšia spoluvlastníčka V. W. užíva celé jedno poschodie domu. Poukázal na to, že on užíva jednu izbu a príslušenstvo na poschodí, žalobkyňa jednu izbu a príslušenstvo na poschodí a syn s družkou jednu izbu a príslušenstvo na poschodí, že súd nevykonal žiadne dokazovanie v tomto smere a má za to, že na chod domácnosti by mal prispievať každý z užívateľov domu v pomeroch, ako tento dom užíva, že súd ho zaviazal titulom príspevku na chod domácnosti sumou prakticky rovnajúcou sa jeho mesačnému príjmu, pričom má ešte vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému synovi F. K.N., nar. XX.X.XXXX, pričom v konaní OS v Sp. N. Vsi pod č. 13P/308/2013 mu bolo zvýšené výživné na sumu 70 eur mesačne, že z naznačeného je zrejmé, že objektívne nemôže plniť to, na čo bol zaviazaný, tak v konaní o výživnom, ako aj v tomto konaní. Považoval za potrebné zdôrazniť, že spoluvlastníkom nehnuteľností sa nestal na nátlak žalobkyne a jej rodičov z dôvodu, že v prípade jeho smrti by bol dedičom aj jeho nemanželský syn, že dom, v ktorom bývajú kúpili za spoločné peniaze, ktoré získali za predaj spoločných nehnuteľností. Uviedol, že napriek tomu, že boli rozvedení a nebol spoluvlastníkom domu v Sp. N. Vsi tento zhodnotil tak, že z jednogeneračného domu za vlastné peniaze, už ako rozvedený, prerobil tento dom na dvojgeneračný, že vložil do tejto prestavby celoživotné úspory a dnes je v situácii, kedy v inom konaní sa žalobkyňa domáha zrušenia jeho práva bývania v dome, požaduje odo neho príspevok na chod domu nezodpovedajúci pomeru užívania nehnuteľnosti a ďalší užívatelia domu, ktorí sú zamestnaní a rádovo užívajú z domu ďaleko viac ako on, nemajú povinnosť prispievať na chod domácnosti. Má za to, že po zrušení rozsudku by tento mal v konaní vypočítať všetkých obyvateľov bývajúcich v dome, zistiť skutočnosti, ako sa nehnuteľnosť užíva, ktorí z užívateľov domu akým spôsobom v akých veľkostných pomeroch dom a príslušenstvo užívajú a v akej výške prispievajú na chod domácnosti, že by mal zisťovať predovšetkým výšku nákladov spojených s vykurovaním (jedná sa o najvyššiu položku), že v dome je totiž možnosť kúrenia aj ohrevu teplej vody drevom (kotel na tuhé palivo), ktoré kúrenie je podstatne lacnejšie o to viac, že určité obdobia zabezpečil drevo a takýmto spôsobom sa kúrilo pre všetkých obyvateľov.

K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá opakovane uviedla, že roku v 2007 jej žalovaný prestal prispievať na výdavky spojené s jeho bývaním v dome na C. L. XX/XXXX. Uviedla, že aj to bolo jedným z dôvodov, prečo v roku 2008 požiadala súd o zneplatnenie vecného bremena v konaní sp. z. 6C/39/8-28. Poukázala na to, že žalovaný jej v roku 2009 prisľúbil v ústnej dohode, že na výdavky spojené s jeho bývaním (plyn, voda, elektrina, hygienické potreby, čistiace prostriedky, upratovanie, ktoré vykonáva len ona, údržba domu) jej bude prispievať sumou 100 eur, s ktorou súhlasila. Veľakrát sa k tejto dohode priznal písomným a ústnym vyjadrením i pred senátom súdu v konaní spis. z. 10C/45/2011. Je presvedčená, že preňho pracovné možnosti sú, len on sa práci zo špekulatívnych dôvodov vyhýba. Je zdravý muž, má rôzne oprávnenia k vykonávaniu pracovných činností. Sama mu naša niekoľkokrát zamestnanie, odmietol so slovami, že na iných robiť nebude a už vôbec nie na súdne poplatky. Len využíva fakt, že poberá len sociálne dávky, cielene sa vyhýba oficiálnemu zamestnaniu s tým úmyslom aby sa zbavil povinností na to, čo mu prináleží v zmysle zákona ako aj našich vzájomných dohôd spojených s príspevkom na bývanie. Zarába si neoficiálnou cestou, keďže je vlastníkom motorového vozidla Renault Laguna, ktoré si zakúpil v septembri v roku 2011, v čase, keď už bol tretí rok nezamestnaný a žil len zo sociálnych dávok 118,30 eur/mesačne, poskytuje prepravné služby prevažne rómskym spoluobčanom aj na dlhšie cesty do zahraničia za úplatu, výšku ktorej je ťažké dokázať, keďže je to neoficiálne. V spolupráci s Rómami realizuje rôzne drobné obchody, ktorých pôvod je pochybný. Zdrojom príjmov je aj jeho chov a následný predaj psov plemena nemecký ovčiak. Uviedla, že vypočula si jeho telefonický rozhovor, v ktorom hovoril, že jeho psi, ktoré v máji 2014 predal, sú tohto času v Holandsku, že začiatkom júla 2014 priniesol znovu asi jednemesačné šteňa a dospelého vlčiaka, ktorých chová na záhrade. Chov psov niečo stojí, granule, mäso, ktoré im kupuje, rôzne očkovania, príkladám potvrdenie o úhrade očkovania šteňaťa, ktoré aktuálne vlastní z 24.7.2014. Poukázala na to, že dokáže prevádzkovať svoje motorové vozidlo, jeho údržbu, pohonné hmoty, PZP, vlastní tri mobilné telefóny, notebook, ktorý si ako nový zakúpil v roku 2012 v hodnote 400 eur. Platí si mesačne internetové pripojenie, kupuje si pravidelne alkohol a pivo, opija sa. Je ťažko pochopiteľné, že človek v hmotnej núdzi si môže dovoliť financovať takéto pôžitky. Bolo obdobie, kedy sa zvýšili výdavky na spotrebu energií, kedy choval vtákov v pivnici, zabezpečoval im ohrev vo dne i v noci, i malým šteňatám, nabíjal autobatérie Rómom. Bez môjho vedomia si robí, čo chce. Poukázala na to, že dom má 44 rokov, vyžaduje si neustále opravy, žalovaný tvrdí, že minul svoje úspory na zveľadenie domu, čo nie je pravda. Jeho vyjadrenia sa zakladajú len na klamstvách. Dcéra V. pracuje a žije 8 mesiacov v Nitre, kde má svoje výdavky na prežitie, v našom dome má k dispozícii jednu izbu na prízemí. Súdu predložila priebeh evidencie z ÚPSVaR syna Z., že celá ťarcha domácnosti spočíva iba na nej, jej mesačný príjem je v priemere vo výške minimálnej mzdy, bez finančnej pomoci mamy a dcéry by nebola schopná hradiť všetky poplatky. Uviedla, že žalobca (zrejme žalovaný) vie v akej je situácii, prekonáva ťažšie zdravotné obdobie, bezcitne ju využíva. Poukázala na to, že v súčasnosti napriek jej domáhaniu sa, neprispieva žiadnou sumou. Sám žalovaný dal návrh, že sumu, ktorú dlží, uhradí z finančných prostriedkov, získaných po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia zrušenia vecného bremena.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) pojednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne.

Na zdôraznenie správnosti uvádza, že záväzok žalovaného vyplynul aj z § 491 ods. 1 OZ (záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv), pričom v konaní nebolo preukázané ani žalovaný to netvrdil, aby došlo k zmene dohody uzatvorenej medzi účastníkmi podľa § 493 OZ (záväzkový vzťah nemožno meniť bez súhlasu jeho strán, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak). Tvrdenie žalovaného, že nešlo o dohodu len o jeho prisľub je účelovou obranou, ktorú nijako nepreukázal a ani nemá žiaden vplyv na výsledok sporu.

K odvolacím dôvodom poznamenáva, že neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom

konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Žalovaný v odvolaní označuje konkrétne dôkazy (vypočut' obyvateľov bývajúcich v dome, zistiť ako prispievajú na chod domácnosti, zistiť náklady na vykurovanie), avšak tieto dôkazy neoznačil v konaní pred súdom prvého stupňa, pričom bol na pojednávaní 28.5.2014 riadne poučený podľa § 120 ods.4 O. s. p. a do zápisnice vyhlásil, že žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá. Okrem uvedeného ich vykonanie by bolo neehospodárne a neúčelné, lebo nesúvisia s predmetom sporu a nevyvolali by žiadne právne významné skutočnosti, ktoré by ovplyvnili výsledok sporu, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Námietka žalovaného, že súd mal prihliadať na tú skutočnosť, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou, a že v dome bývajú ďalšie osoby, je vzhľadom na charakter dohody irelevantná, lebo k jej uzatvoreniu došlo medzi len medzi označenými účastníkmi.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.